

Ugunīgie vienkoči

4. oktobra naktī viss Vienkoču parks Līgatnē iedegsies dzīvās uguņis – tādu skatu nekur citur Latvijā neredzēsiet. Taču parkā ar dīvaino nosaukumu ir ko darīt arī citās dienās un naktīs.

Kirkakas krūšutēls.

Caur parku tek strauts, kura krastos novietotas pēc vēsturiskiem parametriem samazinātā mērogā būvētas mājuņas.

Slietenis etnogrāfiskajā zonā.

Staigājot pā parku, noteikt vērts paskatīties augšup.

Autore

DANA SINKEVIČA,
žurnāla DEKO
galvenās
redaktore
vietniece

Vienkoči nav vienroči

Vispirms par to, kāpēc šim privātam parkam tāds nedzīrdēts nosaukums – Vienkoču parks. Izrādās, par vienkoci dēvē jebkuru priekšmetu, objektu, skulptūru u.tml., kas izgatavota no koka vienā gabalā. Tieši vienkoču izgatavošana ir parka saimnieka, koktēlnieka Riharda Vidzicka sirdslieta. Parkā, caur kuru tek Līgatnes upīte (starp citu, to mēdz dēvēt par straujāko Latvijas upi, tāpat pie merotu ekstrēmājiem pavasara palu laivotājiem), izveidotas daudzas viņa un domubiedru veidotas koka skulptūras, sākot no tik prozaiskām lie tām kā pensionēts velns vai lielā ērce, beidzot ar atgriezumu mākslu, Fuko svārstīsta līdzinieku un citām modernās koktēlniecības paraugiem. Bet – ne jau tikai to parkā var

redzēt. Ko vēl – par to mazliet vēlāk.

Gaismas depozīts grūtiem laikiem

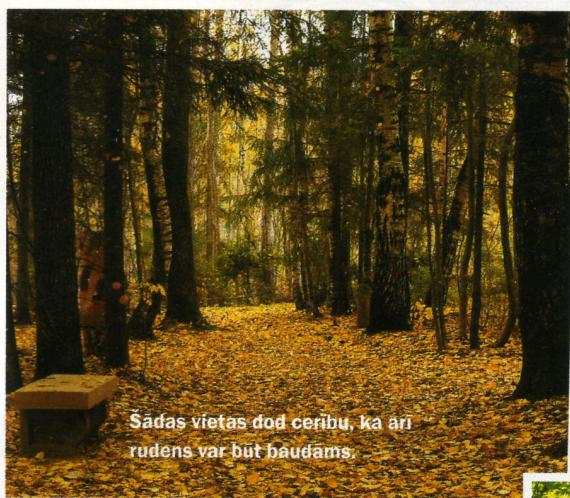
Bet, runājot par 4. oktobri... Sveces, lāpas un tāpatiņas vienkoču gaismas ķermeņus mežā sāks iededzināt krēslas stundā. Tā kā ziema mums parasti ilga, skumja un pelēka, parka saimnieks ar draugiem jau vairākus gadus oktobra pirmajā sestdienā rīko Uguns nakti, uz kuru šogad aicināts ikviens, lai pagarinātu vienu īso rudens dienu un uzkrātu siltumu un gaismu grūtiem laikiem. Deviņos vakarā notiks arī lāpu gājiens pa parka takām, lai uz ierasto paskatītos mazliet citādāk, bet mežā vidū būs sakurts lielais uguņskurs un iespēja padzert siltu zāļu tēju. Iedomājies: melna nakts, upes žužināšana, liesmu izgaismotas skulptūras, zvaigznes virs galvas, pilnīgs miers un tu pats ar sevi vai divatā ar kādu sev svarīgu cilvēku. Jo gribētos uzsvērt,

ka Liesmu nakts nav skaļš un lie liem aktīvistiem domāts pasākums. Tā drīzāk ir vēl viena iespēja netikai uzkrāt pozitīvo enerģiju, bet arī padomāt par svarīgām lietām, kam ikdienas skrējienā parasti nepietiek laika. Moderni sakot – gandrīz vai meditācija.

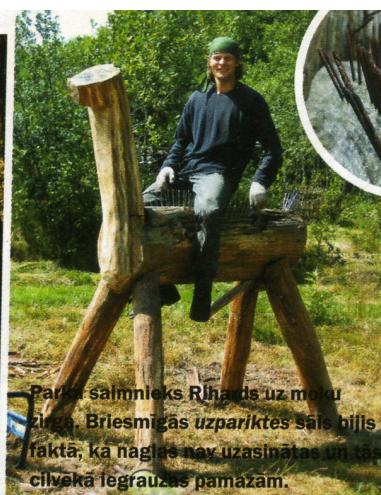
Vai tad ūpis nav vīriešu dzītes pūce?

Kam parks piemērots dienas laikā? Es teiku, ka gan lieliem, gan maziem, gan romantiski noskaņotiem pāriņiem, gan tusēties gribōšam draugu pulciņam. Ko te var sadarīt? Pirmkārt, kā jau parkā, te var staigāt un baudīt: dabu, svaigu gaisu, mākslas objektus. Parks ir nosacīti sadalīts vairākās zonās, un tajā izveidotas dažādas pastaigu takas, taču nekas te nav darīts tāpat vien. Pat kritušie koki tiek kārtīgi savākti un sakrauti kaudzēs, lai būtu, kur kukaiņiem dzīvot, jo, piemēram,

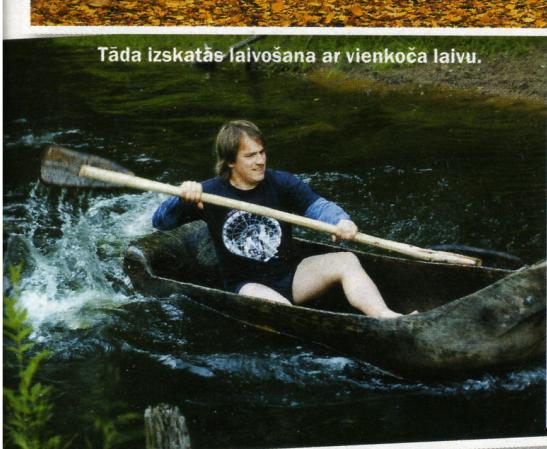
Šādas vietas dod cerību, ka arī
rūdens var būt baudīams.

Parks saimnieks Rihards uz moku
zīga, Briesmīgas uzparīktes sāls bijis
faktā, ka nagiņi nav uzasinātas un tās
cilvekā legrauzus pamazam.

Billets SPA peldes vienkoča balla
Līgatnes upes krastā ...

Tāda izskatās laivošana ar vienkoča laivu.

Klasiskā
parka zona
romantikiem.

Uguns naktī
parka smēdē
strādās arī
smukais kalējs
Emīls.

Kur nakšņot?

Ja velk uz romantiku, var palikt tepat parkā – no Lātgales pa balķītim atvestā un atkal no jauna kopā saliktā gulbūves klētiņā ar no koka izgrebu izlietni, Jāņu vainagiem gar sienām, petrolejas lampām, senču iecenīto salmu matraci un pavīsim mūsdienīgu *Jotul* krāsnīju. Gulēšana stilīga, bet paciepta, toties kopējais *filings* – perfekts. Un no rīta, skrienot uz āra mazmājiņu, iespējams satikt kādu Bembiju. Cena – Ls 25 par diennakti (iepriekš jāpiesakās).

maiļvaboju kāpuriem vajadzīgi seši gadi, lai attīstītos (arī to es, protams, uzzināju parkā). Ir etnogrāfiskā zona ar slieteni plavas vidū, ir klasiskā zona, kura veidota kā aizaudzis pils dārzs ar barokālām vāzēm un soliņiem, kādi pie šī Latvijas piļu un muižu kompleksiem reti kur saglabājušies. Starp citu, noskaņas ziņā ideāla vieta, kur divatā iedzert šampānieti. Ir neskartā dabas zona, par kuru parasti sajūsmīnās ārzemnieki. Ir arī vieta, kur Vienkočos noburti viessliktākie parka apmeklētāji, bet nākotnē te būs arī placītis, kur spīdēs vien visvisvissliktāko apmeklētāju galvaskausi... Gar takas malām izvietotas dažādas izzinošās koka skulptūras, piemēram, var izpētīt, kāda izskatījusies pirms 350 miljoniem gadu šeit peldējusi bruņuzīvs, kuras fosilijas vislabāk saglabājušās Lodes māla karjerā. Un kokam ir tik patīkama faktūra, ka tā vien gribas to glāstīt un glāstīt... Savukārt nelielā koka amatniecības muzejā, kas reizē ir parka saimnieka Riharda vasaras darbnīca, iespējams iepazīties ar koktēlnieka darba vidi. Vislabāk, bet arī dārgāk, pa parku staigāt gida pavadībā, jo tā

var efektīgāk ievērtēt ne tikai parka labumus, bet arī aizpildīt kādu analīfabētisma caurumu. Piemēram, uzzināt, ka ūpji tomēr nav tās pāšas pūces, tikai vīriešu dzimtē... Tomēr arī bez gida ir OK, jo tiek izsniegtas gana izsmejošas kartes. Tikai nevajag aujot galopā, tad puse no parka burvības būs *tu-tū*. Vēl šī ir īstā vieta, kur skatīties arī uz augšu, jo pat koku zaros redzamas visādas interesantas lietas. Un jā – noteikti nepalaid garām moku placi, kas radīts kā simbols soda ekspedīcijām, kas sekoja pēc zemnieku sacelšanās 1905. gadā. Ja pašam uz mīta nav jāsēz, tad šīs briesmīgās *uzparīktes*, ko veidojuši Dabīga koka apstrādes biedrības koktēlnieki sava plenēra laikā, var likties diezgan interesantas. **kusko**

Otrkārt, ir pieejamas arī aktīvākas izdarības. Piemēram, izbrauciens ar vienkoča laivu. Vēlā rudenī un ziemā tas ir pārāk ekstrēms pasākums, bet, kad ūdens siltāks, mati no piepūles sāk plīvot, mēģinot savaldīt neparasto braucamrīku. Pēc tam sakur ugunkuru, uzliek lielu raganu katlu ar ūdeni un iet mazgāties vienkoča baļļā...

bezmaksas.

- Ja uz *Uguns nakti* ieradīsies ar savu dārza sveci, ieeja par puscenu – Ls 1.
- Mazgāšanās vienkoča vannā Līgatnes upes krastā – Ls 10 (iepriekš jāpiesakās), brauciens ar vienkoča laivu – Ls 2.
- Īpašs piedāvājums arī jaunajiem pāriem.
- No personīkās pieredzes varu teikt, ka parks ir baudāms jebkurā gadalaikā: gan cīruļputenī, gan Līgovakarā. Lai gan, protams, lietus laikā te viss ir nāvīgi slapjš... Pats galvenais – atbilstoši sagērbties!

Kur paēst?

Mēs ar draugiem šeit pat uz ugunkura vārijām fantastisku soļanku, jo parkā tiek

piedāvāta ugunkura-piknika vieta ar visu malku un katlu (zupa gan uz pašu sirdsapziņas), cena – sākot no Ls 5. Tiem, kam gribas kaut ko smalkāku, iesaku doties uz Lāča mīgu Līgatnē – runā, ka tur pārāk lēti nav, toties smuki un garšīgi. Zaka gājas, baraviku sautējums kārtainā mīklā ar kadiķogu mērci – Ls 5,50. Adrese: Gaujas iela 22, Līgatne, tālr. 29133713.